

РЕШЕНИЕ

№ 243

гр. Велико Търново, 26.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГАЛЯ ИЛИЕВА

при участието на секретаря ПАВЛИНА ХР. ПАВЛОВА
като разгледа докладваното от ГАЛЯ ИЛИЕВА Гражданско дело №
20234110102213 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявен иск за делба на съсобствени недвижими имоти и МПС, с правно основание чл.34 от ЗС и е във фазата по допускане на делбата. Движи се по реда на чл.341 и сл. от ГПК.

В исковата молба се излагат твърдения, че ищецът и ответницата Л. П. Д. са бивши съпрузи, чийто граждански брак е сключен на **** и е прекратен с влязло в сила на ****. съдебно решение по гр.дело ***по описа на ВТРС. Сочи се, че на **** ищецът е сключил договор с **** за закупуване на недвижим имот, представляващ апартамент в новострояща се сграда в г****, като продажната цена е била 245202 неденоминирани лева, от които 34 558лв.-собствени средства, 110 000лв. разрешен заем от ДСК и 100 644лв.-левова индексация на лихвочисла, като се сочи, че ищецът е бил включен в списък на правоимащи по смисъла на ЗУПГМЖСВ за 1993г. като титуляр на жилищно-спестовен влог, първа група, с 251 610 спестовни числа, за които получил левова компенсация в размер на 100 644 неденоминирани лева. Ищецът заявява, че по жилищно-спестовния влог средствата са събирани от неговата майка М Д., като намерението на майка му било да дари на сина си пари, за да си закупи жилище. Ищецът заявява, че вследствие на дарствения акт той е станал собственик на средствата по жилищно-спестовния влог, които били изтеглени на 25.10.1993г. при закупуване на горепосочения апартамент. Ищецът заявява, че сумата 100 644лв. е около половината от продажната цена на имота и представлява лично имущество на ищеца, тъй като му е дарена от неговата майка. Ищецът счита, че е налице частична трансформация на лично имущество при закупуване на жилището, т.е. същото е закупено

отчасти с лично имущество /100 644лв. от общата цена 245 202лв./ С оглед изложеното ищецът счита, че е собственик на 194 702/245 202 идеални части от този имот, а ответницата Л. Д. е собственик на 50 500/245 202 идеални части от имота. На следващо място ищецът твърди, че през 2010г. майка му решава да закупи за себе си апартамент в гр.***, съседен на горепосочения апартамент, като средствата набавя от продажба на други два свои имоти, посочени в исковата молба. Сочи се, че от продажбата на тези имоти тя се снабдила със сумата общо 29 300лв., като на ***сключила предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот, намиращ се в гр*** при договорена цена 40 000лв., от които майката на ищеца дала капаро 2500лв. Сочи се, че към момента на нотариалното оформяне на сделката майката на ищеца не можела да се яви при нотариус, поради което дала на сина си Е. всичките пари, необходими за разплащане по сделката и заявила, че му ги подарява, а той да оформи нотариалната сделка, както намери за добре. Сочи се, че на 11.05.2010г. била оформена сделката с нотариален акт, в който като купувачи били вписани ищецът и неговата дъщеря М. Д., които купуват имота при равни права, а за М Д. е учредено право на пожизнено и безвъзмездно ползване на имота. Ищецът счита, че макар имотът да е придобит по време на брака му с първата ответница, то придобитата от него 1/2 идеална част е лична негова собственост поради пълна трансформация на лични средства, дарени от неговата майка сумата 29 300лв., които му послужили за придобиване на 1/2 идеална част от посочения недвижим имот. Според ищеца ответницата Л. Д. не притежава собственост върху този процесен имот, който ищецът счита за съсобствен само между него и дъщеря им М. Д., при равни права. На следващо място ищецът заявява, че по време на брака си, на ****закупува лек автомобил марка „****“ за сумата 2500лв., като сумата за покупката му била подарена от майка му М Д. ,която имала влог в „ОББ“ АД и изтеглила сумата по влога на датата, на която е придобит лекия автомобил. Сумата, която ищецът твърди ,че получил като дарение от майка си се равнявала на 2042,73лв., които той твърди,че вложил в закупуване и автомобила и счита, че е налице частична трансформация на лично имущество при закупуване на автомобила. Ищецът счита, че е собственик на основание частична трансформация на лично имущество на 2042/2500 идеални части от лекия автомобил, а ответницата Л. Д. на 229/2500 идеални части от лекия автомобил от прекратена СИО. Ищецът заявява, че по време на брака си с ответницата Л. Д. е закупен и лек автомобил марка ****, който счита, че попада под режим на СИО и двамата бивши съпрузи притежават равни права в този автомобил. С оглед изложеното ищецът отправя искане съдът да приеме за установено на основание чл.23 ал.2 от СК по отношение на ответницата Л. Д., че ищецът е собственик на **** идеални части от недвижим имот, представляващ апартамент в **** както и да допусне до делба имота между него и ответницата Л. Д., при следните права: 194 702/245 202 идеални части за ищеца и 50 500/245 202 идеални части за ответницата Л. Д.. Ищецът претендира съдът да приеме за установено по отношение на ответницата Л. Д., че ищецът, на основание чл.23 ал.1 от СК, е собственик на 1/2 идеална част от недвижим имот, представляващ апартамент в гр.****, както и да допусне делба на този апартамент между ищеца и ответницата М. Д., която притежава другата 1/2 идеална част от имота. Ищецът отправя искане съдът да приеме за установено по отношение на ответницата Л. Д., че

ищецът е собственик на основание чл.23 ал.2 от СК на 2271/2500 идеални части от лек автомобил „***“, като допусне делба на лекия автомобил между ищецът и ответницата Л. Д. при следните права: 2271/2500 идеални части за ищеца и 229/2500 идеални части за ответницата Л. ДД.. Ищецът отправя искане съдът да допусне делба и на лек автомобил марка **** между него и ответницата Л. Д. при равни права от собствеността.

Ответникът Л. Д., в срока по чл.131 от ГПК е депозирала отговор на исковата молба, в който оспорва предявените искове с правно основание чл.23 ал.1 и 2 от СК. Твърди, че майката на ищеца е прехвърлила спестяванията по неин жилищно-спестовен влог, за да подпомогне семейството на сина си, като твърди, че намерението на майката на ищеца е било да подпомогне семейството и при закупуване на другото жилище, което било придобито в съсобственост с дъщеря им М. Д.. С оглед изложеното ответницата счита, че първия процесен недвижим имот следва да бъде допуснат до делба между нея и ищеца при равни права, а втория недвижим имот да бъде допуснат до делба между тримата съделители, при права: $\frac{1}{2}$ идеална част за ответницата М. Д. и по $\frac{1}{4}$ идеална част за всеки от двамата бивши съпрузи. По отношение на двата леки автомобила ответницата счита, че същите следва да се допуснат до делба при равни права на ищеца и ответницата Л. Д..

Ответницата М. Д. е депозирала отговор на исковата молба, в който отправя искане апартамента, намиращ се***** да бъде допуснат до делба, при следните права: $\frac{1}{2}$ идеална част за нея и по $\frac{1}{4}$ идеална част за всеки от двамата бивши съпрузи.

С протоколно определение от 23.11.2023г. съдът на основание чл.341 ал.2 от ГПК е включил в делбената маса недвижим имот, представляващ Гараж с площ 22,76 кв.м, с****

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Ищецът Е. Д. и ответницата Л. П. Д. са бивши съпрузи, чийто гр.брак е сключен на ***

Видно от представеното по делото препис от **** бракът на съпрузите е прекратен с развод поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство на брачните отношения, като съдебното решение е влязло в сила на ****.

На ****. ищецът Е. И. Д. сключил с ***** договор за покупко-продажба на жилище, по реда на Закона за уреждане на жилищните въпроси на граждани с многогодишни жилищно-спестовни влогове и ПМС 70/1980г., по силата на който закупил ***** състоящ се от дневна, спалня, кухня, баня и тоалетна, коридор и една тераса със застроена площ от 56,85 кв.м.

Видно от представена по делото в заверен препис спестовна книжка на М Д., на *****е имало в сметката, по която е издадена книжката наличност 135 202 неденомирани лева, които са изтеглени без остатък.

По делото е представена декларация от М Р Д., с нотариална заверка на подписа от ****., в която е посочено, че деклараторът е притежавала жилищен влог в ДСК, за който била издадена спестовна книжка от **** по която деклараторът внасяла пари и през

***прехвърлила всички спестени от нея средства по жилищен влог на сина ѝ Е. Д., като волята ѝ била да му ги подари за закупуване на жилище.

Видно от нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот ***. М Р продава на Д Л собствения си недвижим имот, представляващ ****, заедно с построените в този имот Къща и Навес.

По делото е представен предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот от **** по който продавач е М Р Д., а купувач е И Ц. С за недвижим имот, представляващ апартамент **** за сумата 23 000лв. Сделката е оформена с нотариален акт от ***

По делото е представен предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот от ***, сключен между В С Д и М Р Д. за покупко-продажба на недвижим имот, представляващ апартамент №***** със застроена площ от 67,65 кв.м за сумата 40000лв., от която капаро в размер на 2500лв.

С нотариален акт за продажба на недвижим имот **** В С Д продава на Е. И. Д. и М. Е. Д. горепосочения апартамент, които купуват за себе си собствеността, а за М Р Д. правото на ползване върху посочения недвижим имот.

По делото е представено свидетелство за регистрация на лек автомобил марка *****г. на името на Е. И. Д. , както и фактура на стойност 2500 лв. Представен е и договор за покупко-продажба на лекия автомобил от 04.07.2021г.

По делото е представено свидетелство за регистрация на лек автомобил марка ****. на името на Е. И. Д..

От представено по делото удостоверение е видно, че ответницата Л. Д. работи като ***** от **** и към момента.

С договор за отстъпено право на строеж върху общинска земя от***** отстъпва на Е. И. Д. право на строеж за гараж **с със застроена площ 22,75 кв.м. На 13.10.2003г. е издадено разрешение за строеж. Представена е скица на имота.

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетелите Й.ка Б, Д М, Г Х и И Д. Свидетелката Б, разпитана каза, че познава страните по делото от много години и ѝ е известно, че майката на ищеца имала „лихвоточки“ за закупуване на жилище и след като ѝ ги изплатили, ги подарила на сина си Е., за да си купи от **** апартамент в гр.***** Свидетелката заяви ,че майката на ищеца продала свой наследствен имот в гр.*** и апартамент в гр.**** и парите дарила на Е, за да купи втори апартамент в г****. Свидетелката М заяви, че майката на ищеца Е. много години събирала пари за апартамент и когато вноската излязла около ****тя казала, че купили с мъжа си апартамент в гр.**** който подарила на сина си. Около ****. майката на ищеца продала наследствен имот в гр*****и апартамент, който имали в гр.*****и парите от тях ги дала на сина си за закупуване на втори апартамент в гр.****. Свидетелката каза, че не ѝ е известно на чие име са закупени апартаментите в гр**** но пред нея майката на ищеца споделяла, че иска да ги подари на сина си, защото няма други деца. Свидетелката Х, разпитана каза, че познава

страните по делото и майката на ищеца, която много харесвала снаха си и се развала, че семейството на сина ѝ се устроили да живеят в гр.****, където закупили два апартамент в ****. Свидетелката заяви, че не ѝ известно от къде са средствата за закупуване на жилищата в гр****, както и каква е цената на апартаментите. Свидетелят Д, който е брат на ответницата Л. Д., заяви, че сестра му и съпругът ѝ по време на брака си са купили два апартамента в гр**** като за единия майката на ищеца Е. помогнала с „лихвоточки“. Свидетелят каза, че страните са купили жилищата със собствени средства и заеми от банка и от близки за първото жилище, а второто купили след като продали апартамент в гр****. Освен това съпрузите купили и два леки автомобила и Гараж.

От приетото за установено от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

По предявения иск по чл.23 ал.2 от СК относно недвижим имот, намиращ се в *****

По делото не е спорно, че ищецът Е. Д. и ответницата Л. Д. са бивши съпрузи, чийто гр.брак е сключен на ****. и е прекратен с развод с влязло в сила на *****

Не е спорно и от събраните писмени доказателства се установява, че по време на брака си съпрузите са придобили, по силата на договор за покупко-продажба, сключен на **** недвижим имот, представляващ апартамент *****, заедно с прилежащото му избено помещение, като по посочения договор продавач е **** а купувач е Е. Д..

По отношение на имуществените отношения на съпрузите е приложим действащият СК (в сила от 2009г.) - пар. 4, ал.1 СК. Вещите, придобити от съпрузите през време на брака в резултат от съвместен принос, принадлежат общо на двамата съпрузи независимо от това, на чие име са придобити освен ако съпрузите не са уредили отношенията си с брачен договор или не са избрали режим на разделност - чл. 21, ал. 1, вр. чл. 18, ал. 2, вр. пар. 4, ал.1 СК. Съвместният принос се предполага до доказване на противното – чл. 21, ал. 3, вр. пар. 4, ал. 1 от СК.

За да обори презумпцията за съвместен принос в придобиването на процесните имущества, ищецът се е позовал на хипотеза на преобразуване на лично имущество, като твърди, че процесният имот-апартамент №14 е придобит частично с негови лични средства, дарени му от неговата майка – чл. 23, ал.1, вр. чл. 22, ал. 1, вр. пар. 4, ал.1 СК. Съгласно чл. 23, ал. 2 от СК, когато вещните права са придобити отчасти с лично имущество по ал.1, лично притежание на съпруга е съответната част от придобитото, освен ако тази част е незначителна.

Признаването на пълна или частична трансформация на лични средства по отношение на придобит по време на брака на страните недвижим имот, в режим на СИО, съответно уважаването на иска или възражението по чл. 23, ал. 1 или ал. 2 СК, е предпоставено от пълното и пряко доказване от претендиращия индивидуална собственост или личен дял бивш съпруг на следните правно-релевантни факти: 1) придобивна стойност на имота съобразно вида на възмездната сделка с вещно-правен ефект; 2) размера на

вложените средства, които имат личен произход по смисъла на чл. 22 СК и са еквивалентни на придобивната стойност на спорния имот - изцяло или отчасти; 3) влягането им към момента на придобиване на имуществото. Тежестта на оборване на презумпцията на чл. 21, ал. 3 СК е изцяло на ищеца по иска за трансформация, който при условията на пълно и пряко доказване следва да установи влягането на твърдените лични средства в придобиването на конкретната вещ. Според практиката на ВКС, изразена в решение № 355 от 9.01.2012 г. на ВКС по гр. д. № 430/2011 г., II гр. о., ГК, постановено по реда на чл. 290 ГПК, всяко възражение за трансформация по чл. 23, ал. 1 и ал. 2 от СК, по същество не е оспорване на "съвместния принос", а опровергаване на презумпцията за съвместен принос, поради което и доказателствената тежест не е за този, който поддържа, че следва да се приложи разпоредбата на чл. 21, ал. 3 СК, а за този, който поддържайки влягането на лични средства следва да изключи приложението на презумпцията, установявайки пълно и пряко влягането на извънсемейни лични средства в придобиването на конкретна вещ или вещно право. Само доказаното, при условията на пълно и главно доказване, влягане на суми, които имат личен характер могат да обусловят извод, че презумпцията за съвместен принос е оборена и не може да намери приложение в конкретната хипотеза, изключвайки вещно-правния ефект на придобивното основание изцяло или отчасти спрямо неучаствалия по сделката съпруг.

В конкретния случай, от представения по делото договор за покупко-продажба на жилище от****. е видно, че жилището, предмет на тази искова претенция е закупено на стойност 245 202 неденоминирани лева. От представената в заверен препис извлечение от спестовна книжка на името на М Д. е видно, че същата е притежавала собствени средства за вноска за жилище 34 558 лв. и 100 644 левова индексация на лихвочисла, които са изплатени на ****. Установи се, че средствата в общ размер 135 202 са вложени в закупуване на жилището, предмет на договора от ****., което е видно от посоченото в самия договор, а остатъкът от цената на имота в размер на 110 000 лв. е от разрешен заем от ДСК. Спорният момент по делото е дали средствата, предоставени от майката на ищеца, вложени в закупуване на този имот представляват лично имущество на ищеца, вложено в закупуване на имота.

Съгласно трайната съдебна практика/ Р№ 415/ 22.10.2012 г., гр. д. № 231/2012 г., I гр. о., ГК, ВКС, както и Р № 279/15.07.2010 г. по гр. д. № 529/2009 г., I гр. о., ВКС, Р № 727 /23.11.10 г. , гр. д. № 978/10 г., IV гр. о., ВКС, Р № 125/01.03.2011 г., гр. д. № 945/2010 г. IV гр. о., ВКС/ до доказване на противното се счита, че даденото от родителите на единия съпруг е дарение за него, а не за двамата съпрузи. „При решаване на въпроса на кого е дарена определена парична сума следва да бъде отчетено между кои лица е бил сключен договорът за дарение: ако е сключен между единия съпруг и неговите родители, тоест изразено е съгласие само този съпруг да бъде надарен, респ. само той е изразил воля да приеме дарението, не може да се приеме, че по силата на този договор подареното придобива и другия съпруг, който не е страна по договора за дарение. Ако договорът за дарение е сключен с двамата съпрузи, тоест ако е изразена воля за надаряване на

семейството, то дарената сума е СИО и не може да бъде основание за приемане на трансформация на лични средства при придобиването на семейното жилище“.

В случая съдът приема, че средствата, дарени от майката на ищеца са дарени лично на него за закупуване на процесното жилище, по което само той фигурира като купувач. От събраните гласни доказателства- разпитаните свидетели Б и М се установи по категоричен начин, че майката на ищеца е искала да закупи жилище за него, който е неин единствен син и години преди това е открила жилищно-спестовен влог, който е бил на нейно име, но видно от представената по делото в заверен препис спестовна книжка, като титуляр е посочено и името на ищеца. Свидетелката М каза, че пред нея майката на ищеца споделила през****, че е „излязла“ вноската за апартамента и казала, че ще го подари на сина си ,защото „мъжът ѝ е болен на легло, а на нея нищо не ѝ трябва, и каквото има да го дари на детето си“. В тази насока са и показанията на свидетелката Б, която сподели, че пред нея майката на ищеца казала, че апартаментът в гр.**** е закупен с „лихвоточки“ от жилищно-спестовен влог и тя ги е подарила на Е.. Съдът кредитира показанията на двете свидетелки, защото отразяват техни преки впечатления и са непротиворечиви , както и кореспондират с останалите събрани по делото доказателства. Същите не се опровергават от показанията на другите двама свидетели- Х и Д, които споделиха, че не им е известно нито на чие име е закупен апартаментът, нито стойността му. Съдът намира за неоснователно възражението на ответницата, че средствата от майката на ищеца са дарени общо на семейството, а не само на ищеца. При разпита свидетелката Х каза, че майката на ищеца много харесвала снаха си и била доволна, че ще се устроят във **** но само по себе си това обстоятелство не води до извод, че средствата, дарени за закупуване на жилището са дарени на семейството на сина ѝ като цяло. Следва да се има предвид и волята на неучастващото в производството лице М Д., която с декларация е заявила, че волята ѝ към момента на разпореждане със средствата по жилищния влог е да ги подари на сина си Е. Д.. С оглед изложеното и при положение, че в договора, с който е придобита собствеността върху имота купувач е само ищеца Е. Д., а ответницата Л. Д. не участва като страна по договора, съдът прави извод, че действително дадените от майката на ищеца Е. Д. средства, вложени в закупуване на жилището, са дарени лично на него и в този смисъл имат извънсемеен характер. Тези парични средства в общ размер 135 202 неденоминирани лева са вложени в придобиването на имота, който е придобит на основание покупко-продажба по време на брака на съпрузите Е. Д. и Л. Д.. Посочената част от стойността на апартамента представлява трансформация на лично имущество, като ищецът се явява собственик на основание трансформация на лично имущество, на 135 202/242 202 идеални части от недвижимия имот намиращ се г***** поради което искът по чл.23 ал.2 от СК следва да бъде уважен, тъй като съдът приема, че презумцията на чл.21 от СК е оборена.

По предявения иск по чл.23 ал.1 от СК относно недвижим имот, намиращ се в *****

От събраните по делото доказателства се установи, че на ***** ищецът Е. Д. и дъщеря му М. Д. придобиват на основание договор за покупко-продажба собствеността

върху горепосочения апартамент ***. Договорът за покупко-продажба е сключен по време на брака на Е. Д. с ответницата Л. Д.. Ищецът навежда твърдения, че независимо, че покупко-продажбата е извършена по време на брака му, придобитата от него по силата на договора от ****. 1/2 идеална част от имота е негова лична собственост, поради пълна трансформация на лично имущество, вложено в закупуване на жилището, като ищецът заявява, че средствата за закупуване на имота са изцяло дарени от неговата майка М Д.. От събраните по делото писмени и гласни доказателства, които съдът кредитира като непротиворечиви, се установи, че в началото на *** майката на ищеца сключва с лицето В Д предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот в гр.*****за сумата 40000лв., по който договор майката на ищеца е купувач. Видно от договора, при подписването му на продавача са изплатени 2 500лв., а остатъкът от 37 500 лв. е следвало да бъде изплатен при сключване на окончателния договор. По делото е представен нотариален акт от **** за същия недвижим имот, по който страна като купувачи са посочени ищецът и неговата дъщеря, а в нотариалния акт е посочено, че продажната цена от 18 991,20лв. и е изплатена на продавача преди подписване на нотариалния акт. Установи се, че през ****., преди посочената сделка, майката на ищеца продава имоти, в които притежава право на собственост в ***** като средствата от тях предоставя на сина си за закупуване на втори апартамент в **** Видно от предварителен договор от ****., по който майката и бащата на ищеца са продавачи на имот в гр. ****, същите са получили от купувача на имота сумата 23 000лв., които влагат за закупуване на жилище, в което тя придобива вещно право на ползване. Съдът приема, че средствата вложени в закупуване на процесния имот са дадени от майката на ищеца като дарение лично на него, който извод съдът прави от една страна като съобрази събраните гласни доказателства, а от друга- поради обстоятелството, че съпругата на ищеца не участва като купувач по договора за покупко-продажба на жилището, в което майката на ищеца придобива вещно право на ползване на имота. Ответницата не опроверга твърденията на ищеца, че жилището е закупено със средства с извънсемейен характер, дарени от майката на ищеца. След като не се установи, че средствата вложени от майката на ищеца за закупуване на жилището са дарени на ищеца и ответницата Л. Д. общо на двамата, съдът приема, че дарените средства са дарени лично на ищеца от неговата майка. В случая, съвкупният анализ на събраните по делото доказателства сочи, че ищецът успя да докаже пълно и главно, че сумата за закупуване на жилището е дарена от неговата майка и същата е вложена при закупуване на процесното жилище, придобито по време на брака на ищеца с ответницата, поради което съдът приема, че жилището е закупено с изцяло лични средства на ищеца и презумцията на чл.21 от СК е оборена, а искът за пълна трансформация на лично имущество е основателен и доказан и ищецът е собственик на 1/2 идеална част от процесния имот на основание пълна трансформация на лично имущество при закупуване на жилището, намиращо се в гр.*****

По предявения иск по чл.23 ал.2 от СК относно МПС, а именно ЛЕК АВТОМОБИЛ

От събраните писмени доказателства се установи, че по време на брака на ищеца с

ответницата Л. Д. е закупен горепосочения лек автомобил, като страна по договорът е ищецът в качеството купувач, а стойността на автомобила е 2500лв. Договорът е сключен на ****като част от средствата по закупуване на автомобилът са дарени от майката на ищеца, която е имала паричен влог и изтеглила от него сумата 2042,73лева, които подарила на сина си за закупуване на лекия автомобил. Съдът намира, че се установиха твърденията на ищеца за влягане на средства дарени от майка му в посочения размер при придобиване на лекия автомобил. Видно е, че датата, на която майката на ищеца е изтеглила сумата от влога си съвпада с датата на придобиване на лекия автомобил от синът ѝ, което води до логичен извод, че тези средства са вложени в закупуване на автомобила. По изложените по-горе съображения съдът приема, че дарените средства да дарени лично ищеца, поради което представляват лично имущество, получил по дарение от своята майка по време на брака си с ответницата Л. Д., което лично имущество е вложено в закупуване на лек автомобил. С оглед изложеното и след като се установи извънсемейния характер на част от средствата, вложени в закупуване на автомобила, а именно 2042 лв., ищецът е собственик на 2042/2500 идеални части от автомобилът на основание частична трансформация на лично имущество и искът по чл.23 ал.2 от СК следва да се уважи.

По иска за делба:

Предявеният иск за делба на съсобствени недвижими имоти и МПС е допустим. Разгледан по същество, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл.34 от ЗС всеки съсобственик може да иска делба на общата вещ, освен ако законът разпорежда друго, или това е несъвместимо с естеството и предназначението на вещта.

В случая безспорно се установи, че е налице съсобственост между ищеца и ответницата Л. Д. по отношение на недвижимия имот-апартамент ***** двата леки автомобила и Гараж. Тази съсобственост произтича от прекратена съпружеска имуществена общност.

Установи се, че по време на брака си съпрузите са придобили собствеността върху недвижимия имот- апартамент ***, на основание договор за покупко-продажба, сключен от ищеца в качеството купувач и **** в качеството продавач. След прекратяване на брака на страните, по отношение на имота възниква обикновена съсобственост между бившите съпрузи, като с оглед изхода на иска по чл.23 ал.2 от СК ищецът се явява собственик на основание трансформация на лично имущество, на 135 202/242 202 идеални части от недвижимия имот. Останалите средства, вложени в закупуване на имота в размер на 110 000 неденоминирани лева имат семеен характер, доколкото представляват паричен заем, изтеглен от семейството за закупуване на жилище и върху тях възниква съпружеска имуществена общност, като при прекратяването ѝ, всеки от съпрузите получава половината от нея. При това положение ищецът е собственик на 190 202 идеални части от недвижимия имот/ 135 202-частична трансформация на лично имущество и 55 000 ид.части от прекратена СИО/, а ответницата Л. Д. е собственик на 55 000 идеални части от прекратена СИО. Делбата на този имот следва да се допусне при посочените квоти: 190 202/245 202 за ищеца

и 55 000/245 202 за ответницата Л. Д..

По време на брака си съпрузите са придобили и два леки автомобили, върху които е възникнала съпругеска имуществена общност, тъй като са придобити на основание договори за покупко-продажба, сключени от ищеца в качеството купувач на автомобилите. След прекратяване на брака, се прекратява и съпругеската имуществена общност, като при определяне квотите в съсобствеността, следва да се отчете изхода на спора по иска по чл.23 ал.2 от СК досежно лек автомобил марка *****, като се приеме, че ищецът е собственик на 2271/2500 идеални части от лекия автомобил /2042/2500 на основание частична трансформация на лично имущество и 229/2500 на основание прекратена СИО/, а ответницата Л. Д. е собственик на 229/2500 идеални части от посочения лек автомобил, делбата върху която следва да се допусне при посочените квоти: 2271/2500 ид.части за ищеца и 229/2500 идеални части за ответника Л. Д..

По отношение на другия лек автомобил марка ***** делбата следва да се допусне между бившите съпрузи при равни права, защото същият е придобит от тях изцяло в режим на съпругеска имуществена общност и при прекратяването ѝ двамата съпрузи стават собственици на лекия автомобил като обикновена съсобственост при равни права- по 1/ 2 идеална част за всеки от двамата бивши съпрузи.

Съдът намира, че до делба следва да се допусне и изградения по време на брака на съпрузите ГАРАЖ, построен въз основа на предоставено, по силата на покупко-продажба право на строеж на Гараж. Върху построеното е възникнала съпругеска имуществена общност предвид възмездния начин на придобиване на правото на строеж, която съпругеска имуществена общност е прекратена с развода на страните и всеки от двамата бивши съпрузи става собственик на по 1/2 идеална част от недвижимия имот Гараж с площ 22,76 кв.м, *****

На следващо място, съдът намира ,че е налице основание за допускане до делба и на недвижим имот, представляващ апартамент ***** като в съсобствеността на този имот участват ищецът и ответницата М. Д., придобили имота на основание договор за покупко-продажба. Договорът е сключен по време на брака на ищеца с ответницата Л. Д., но предвид уважения иск по чл.23 ал.1 от СК за пълна трансформация на лично имущество, съдът приема, че върху придобитата от ищеца 1/2 идеална част от имота не е възникнала СИО и ответницата Л. Д. не участва в собствеността върху имота. Делбата на този имот следва да се допусне само между ищеца Е. Д. и ответницата М. Д. при равни права в съсобствеността, а именно: по 1/2 идеална част за всеки от двамата съделители.

По разноските по исковете по чл.23 ал.1 и 2 от СК.

Ищецът Е. Д. е претендирал присъждане на разноси по предявените от него установителни икове за разглеждане съвместно с иска за делба, като с оглед изхода на спора по тях и разпоредбата на чл.78 ал.1 от ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят направените по делото разноси за държавна такса в размер на 194, 63лв. и за адвокатско възнаграждение в размер на 2000лв., които следва да се заплатят от ответницата по тези

искове Л. Д..

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Л. П. Д. с ЕГН *****, с постоянен адрес ***** **че** Е. И. Д. с ЕГН *****, с постоянен адрес гр.****, **е собственик на основание частична трансформация на лични средства на 135 202/245 202 идеални части от следния недвижим имот, намиращ се в ***** а именно:**

САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ, *****

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Л. П. Д. с ЕГН *****, с постоянен адрес *****, **че** Е. И. Д. с ЕГН *****, с постоянен адрес *****, **е собственик на основание трансформация на лични средства на 1/2 идеална част от следния недвижим имот, намиращ се в ***** , а именно:**

САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ *****

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Л. П. Д. с ЕГН *****, с постоянен адрес гр.*****, **че** Е. И. Д. с ЕГН *****, с постоянен адрес *****, **е собственик на основание частична трансформация на лични средства на 2042/2500 идеални части от следното МПС, а именно:**

ЛЕК АВТОМОБИЛ *****

ДОПУСКА СЪДЕБНА ДЕЛБА, която да се извърши между Е. И. Д. с ЕГН *****, с постоянен адрес г*****и Л. П. Д. с ЕГН *****, с постоянен адрес г***** по отношение на следните недвижими имоти и МПС-та, а именно:

САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ, *** , при следните квоти от правото на собственост:**

- 190 202/245 202 ид.части за Е. И. Д.;
- 55 000/245 202 ид.части за Л. П. Д..

ГАРАЖ *** при следните квоти от правото на собственост:**

- 1/2 ид.части за Е. И. Д.;
- 1/2 ид.части за Л. П. Д..

ЛЕК АВТОМОБИЛ марка *****, при следните квоти от правото на собственост:

- 2271/2500 идеални части за Е. И. Д.;
- 229/2500 ид.части за Л. П. Д..

ЛЕК АВТОМОБИЛ марка *****, при следните квоти от правото на собственост:

- 1/2 ид.части за Е. И. Д.;
- 1/2 ид.части за Л. П. Д..

ДОПУСКА СЪДЕБНА ДЕЛБА, която да се извърши между Е. И. Д. с ЕГН *****, с постоянен адрес ***** и М. Е. Д. с ЕГН *****, с постоянен адрес ***** по отношение на следния недвижим имот, а именно:

САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ *****, при следните квоти от правото на собственост:

- 1/2 ид.части за Е. И. Д.;
- 1/2 ид.части за М. Е. Д..

ОСЪЖДА Л. П. Д. с ЕГН *****, с постоянен адрес ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на Е. И. Д. с ЕГН *****, с постоянен адрес *****сумата общо **2194,63лв.**/две хиляди сто деветдесет и четири лева и шестдесет и три стотинки/, представляваща направени по делото разноски по исковете по чл.23 от СК за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Великотърновски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на решението, делото да се докладва за предприемане на

последващи процесуални действия във връзка с подготовката и провеждането на втората фаза на делбата.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____